



Arrest

**nr. 240 154 van 27 augustus 2020
in de zaak RvV X / IV**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VAN DER HASSELT
Sint Annalaan 608/gelijkvloers
1800 VILVOORDE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 november 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juli 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2020.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. JANS *loco* advocaat M. VAN DER HASSELT en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 10 februari 2019, verklaart er zich op 11 februari 2019 vluchteling.

1.2. Op 26 november 2019 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 27 februari 2019 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U, M.A.K., verklaart over de Afghaanse nationaliteit te beschikken. U bent geboren in Yaqobo, deel van het Lalpur district van de provincie Nangarhar, waar u woonde met uw vader, moeder en jongere broer. Uw maternale oom en uw twee zussen wonen ook in dezelfde regio. U heeft de Pasthun-etniciteit en bent een soennitisch moslim. U bent niet naar school gegaan. U bent geboren in Yaqobo, waar u tot ongeveer uw zes jaar hebt gewoond. Hierna verhuisde u naar het dorp Rena, wat ook in het Lalpur district is gelegen. Het was tijdens de periode dat u in Rena woonde dat uw broer in het grootste geheim voor de overheid begon te werken, meer bepaald het Afghaans Nationaal leger (voorts ANA). Op een gegeven moment raakte uw broer echter vermist tijdens zijn detachering, het was pas op dit moment dat u te weten kwam dat uw broer in het leger zat, iets wat uw vader en oom al langer wisten. Na de moord op uw broer, besloot uw familie meteen te vertrekken uit Rena en te verhuizen naar het districtscentrum Lalpur, uit schrik voor vergeldingsacties door de taliban. Desondanks uw vlucht uit Rena volgden er toch vergeldingsacties. Uw huis in Rena werd in brand gestoken en de taliban contacteerde uw vader; hij moest u sturen naar de taliban, om mee te gaan vechten. U verborg zich daarop in de winkel van uw oom te Lalpur. Tijdens deze periode werd uw vader echter ontvoerd door de taliban, hij had immers u niet overhandigd aan de taliban. Als reactie op de ontvoering van uw vader stuurde uw oom u meteen het land uit. U vertrok ongeveer in oktober/november 2018 uit Afghanistan. U reisde via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk en Duitsland om uiteindelijk België te bereiken.

Ter staving van uw verzoek legt u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een kopie van uw taskara en deze van uw broer en vader neer. Daarnaast legt u een ANA-badge, een kleurenkopie van martelarenboekje, een ontvangstbewijs van EMS en verscheidene kopieën van foto's van uw broer in legeruniform neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS p.1), blijkt uit het geheel van de door u

afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Er werd immers vastgesteld dat u niet afkomstig bent uit het Lalpur district van de provincie Nangarhar. Vooreerst moet worden vastgesteld dat u op uiterst bevreemdende wijze verwijst naar uw beweerde land van herkomst als 'Ariana', dat volgens u ook bekend is als Afghanistan (CGVS p. 4). Dat u meteen grijpt naar de oud-Griekse/oud-Perzische geografische verwijzing voor de regio waar Afghanistan deel uit van maakt volgens informatie beschikbaar op het CGVS, doet de wenkbrauwen meteen fronsen. Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratieve dossier. Dat iemand die werkelijk uit Afghanistan afkomstig zou zijn, en bovendien beweert ongeschoold te zijn, deze term zou gebruiken is immers zeer merkwaardig te noemen (CGVS p. 5,8,23). Wanneer het CGVS verder peilt naar de benaming Ariana voor het huidige Afghanistan, zegt u plots dat Ariana de naam van uw dorp is. Uw verklaringen zijn derhalve weinig eensluidend te noemen.

U bent daarnaast ook volkomen onbekend met de Afghaanse kalender. Noch de maanden noch de jaren zou u kennen (CGVS p.5). U verklaart dit verschillende keren door te wijzen op het gegeven dat u ongeschoold bent, en u dus zulke zaken niet zou kunnen weten (CGVS p.5,8,23). Dat u, als zoon van een landbouwer, niet in het allermindst bekend bent met de Afghaanse kalender is verbijsterend (CGVS p. 10,17,18). Uw vader zijn inkomsten hangen immers af van zijn kennis van de seizoenen en maanden, de zaai- en oogsttijden. Dit doet meteen ook twijfels rijzen met betrekking tot uw profiel als zoon van een landbouwer, het is immers moeilijk te geloven dat u als landbouwerzoon niet alleen in het ongewisse bent over de maanden van de Afghaanse kalender, maar ook niets afweet van het oogst en zaaiproces (CGVS p.17). Ook aangaande uw eigen activiteiten overdag in Afghanistan blijft u opvallend summier, wat de bovenstaande bedenkingen met betrekking tot uw profiel alleen maar ondersteunt. U verklaart dat u enkel voor de zes of zeven geiten van uw familie zorgde, maar geen andere activiteiten had (CGVS, pp. 16 en 17). Gevraagd door het CGVS wat u deed met de geiten, zegt u enkel dat u er voor zorgde maar verder geen speciale activiteiten had. Daarop gevraagd of u er al dan niet geld aan verdiende, ontkent u en zegt u enkel dat u er graag voor zorgde. Met uitzondering van bovengenoemde, geeft u verder geen beschrijving wat de dagelijkse zorg voor uw dieren inhield. Hierbij is er nauwelijks sprake van enige doorleefdheid aangaande uw dagelijkse leven in Afghanistan voor uw komst naar België.

U kan daarnaast evenmin spontaan aangeven wanneer u bent geboren volgens de Afghaanse kalender. U verklaart evenwel dat u volgens de Gregoriaanse kalender bent geboren op 13 juni 2003, wat zou betekenen dat u heden zestien jaar oud bent en aldus minderjarig zou zijn. Een medisch onderzoek uitgevoerd door het Universitair Ziekenhuis St-Rafaël te Leuven wees echter uit dat u op datum van 27 februari 2019 de leeftijd van 20, 6 jaar had met een standaarddeviatie van 2 jaar. U kunt dus niet als minderjarige worden beschouwd. Het internationale verdrag met betrekking tot de rechten van het kind kan bijgevolg niet op u worden toegepast. Behalve uw taskara, dat verder wordt besproken, legt u geen andere documenten neer die uw ingeroepen leeftijd kunnen bevestigen. Uw onjuiste verklaringen aangaande uw werkelijke leeftijd ondermijnen bijgevolg de algehele geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Volkomen ongeloofwaardig is echter uw flagrante vergissing wat betreft uw geboorteplaats. U verklaart immers initieel dat u geboren en getogen bent in het dorp Ariana, wat u later in het gehoor wijzigt naar 'Rena' (CGVS p. 5,11, 12). U verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken iets anders, met name dat u was geboren in Yaqobo (DVZ p.5). Geconfronteerd met deze stuitende tegenstrijdigheid meent u zich net te herinneren dat u effectief geboren werd in Yaqobo, en daar maar liefst zes jaar hebt gewoond voor uw verhuis naar Ariana wat u later Rena noemt in het persoonlijk onderhoud (CGVS p. 5). Dat u zo iets markant zou vergeten door stress kan niet als afdoende verklaring dienen (CGVS p.5). Deze lapsus doet uiteraard zeer ernstig twifelen aan de waarachtigheid van uw verklaringen. U zorgt er echter zelf voor dat u deze fout geen twee keer maakt, u herhaalt immers in de rest van het interview de

volgende zinsnede 'we woonden eerst in Yaqobo voor vijf of zes jaar, dan gingen we naar Ariana, waar we ook vijf à zes jaar woonden'. Deze herhalingsoefening doet u maar liefst 13 keer (CGVS p.9,10,11,12,14,15,18,19). Deze pavlovianse reactie, die u herhaalt op vragen zoals 'Wanneer werd uw broer gedood' of 'bezocht u andere dorpen in de regio', doet onverwijd vermoeden dat uw verklaringen niet meer dan een ingestudeerde fabricatie zijn (CGVS p.10,15). Echter u blijft weinig duidelijk over uw diverse woonplaatsen tijdens uw verklaringen op het CGVS, wat de geloofwaardigheid van uw relaas ondermijnt. Zo beweert u tijdens uw beschrijving van uw asielrelaas dat uw huis in Rena in brand werd gestoken en u twee jaar in Bela hebt gewoond (CGVS, p. 18). Hierop gevraagd of u in Bela gewoond hebt, zegt u plots van niet. Uw vader zou er evenwel als boer gewerkt hebben (CGVS, p. 17). Bovendien vergist u zich nogmaals van herkomst, wanneer u ineens zegt vijf of zes jaar in Parchaw te hebben gewoond in plaats van Yaqobo of Rena (CGVS p. 14). Parchaw blijkt evenwel een dorp te zijn gelegen nabij het dorp Rena. Uit uw opeenvolgende verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) blijkt dat u daar eveneens allesbehalve eensluidend was over uw verschillende woonplaatsen in Afghanistan. In uw verklaringen van de CGVS Vragenlijst beweerde u vanaf uw zesde levensjaar in het dorp Rena te hebben gewoond en vervolgens zou u in Lalpura hebben gewoond. Geconfronteerd op de DVZ met het feit dat u in uw eerder gehoor op de DVZ niet vermeldde in Rena te hebben gewoond, verklaarde u daarop dat u toen enkel uw laatste adres hebt opgegeven en er u voor de rest niets werd gevraagd (DVZ, CGVS Vragenlijst, 19 september 2019, p. 3). Dit klopt echter niet, want in uw verklaring DVZ liet u optekenen dat uw laatste adres het dorp Yaqobo was, gelegen in het district Lalpura waar u ook bent geboren (DVZ, Verklaring DVZ, 23 augustus 2019, p. 5). Tevens verklaart u op het CGVS te zijn geboren in Yaqobo en zes jaar later te zijn verhuisd naar Rena. Uw verklaringen aangaande uw verblijfplaatsen zijn bijgevolg in het geheel niet consistent te noemen.

Uw weinige doorleefde geografische kennis van de regio, doet niets om het tegendeel te bewijzen. Wanneer gevraagd naar wat u ziet over de rivier vanuit Rena, noemt u de plaatsen Sraband, Daka en Torkham (CGVS p12) op. Drie locaties die inderdaad over de rivier gelegen zijn zoals blijkt uit landeninformatie van het CGVS, maar wel telkens 20 kilometer uit elkaar, Torkham ligt zelfs 25 kilometer van de eigenlijke rivier. U bent niet bekend met Mohmand Agency in Pakistan, hoewel Yaqobo op een steenworp is gelegen van deze regio (CGVS p.6). U vermeldt hierbij evenmin spontaan het Pakistaanse Khyber Agency dat over de grens gelegen is, nabij het dorp Rena waar u een zestal jaar zou hebben gewoond voor uw vertrek uit Afghanistan. Dat u niet bekend zou zijn met de Pakistaanse gebieden over de grens, terwijl u steeds in het Lalpur district zou hebben gewoond komt ongerijmd over temeer gezien de sterke culturele uitwisselingen en economische banden met Pakistan voor Afghanen in deze regio's. Daarenboven gebeurden er eveneens aanvallen uitgevoerd vanuit Pakistan op de regio waar u steeds woonachtig zou zijn geweest, zoals u zelf ook aanhaalt tijdens uw persoonlijk onderhoud. In deze context is het verder niet aannemelijk dat u deze Pakistaanse gebieden niet kent wanneer u daadwerkelijk uit Lalpur afkomstig zou zijn. U kent evenwel de Afgaanse aangrenzende districten van Goshta, Mohmand Dara, Durbaba en Batikot maar kent hierbuiten geen enkel district van de provincie noch het hoofdstedelijke district, terwijl u wel perfect op de hoogte bent van het feit dat Nangarhar uit 22 districten bestaat en u twee districtshoofden van Lalpur en twee gouverneurs kan opnoemen uit Nangarhar, wat weeral een oppervlakkige ingestudeerde kennis doet vermoeden (CGVS p.13,14). U slaagt er ook in de route naar Yaqobo te beschrijven, en noemt dorpen zoals Sawry en Patta Mina, maar wanneer gevraagd naar andere dorpen in het district stelt u dat u niets weet van andere dorpen in het district want u kwam nooit buiten, althans voor er een pauze tijdens het persoonlijk onderhoud werd ingelast (CGVS p.13). Na de pauze begint u merkwaardig genoeg, antwoordend op een andere vraag en volledig naast de kwestie, een resümé aan dorpen in de regio op te noemen (CGVS p.15). Wanneer gevraagd naar waarom u deze dorpen uit het niets begint op te sommen, zegt u dat u voor de pauze werd gevraagd over deze dorpen, u stelt verder dat: 'ik heb mezelf voorbereid, ik heb die dorpen geleerd, wanneer je ergens woont moet je je buurt kennen' (CGVS p. 15). Verder gevraagd naar waarom u dit voor de pauze niet kon, ontkent u dat ineens dat er u werd gevraagd naar dergelijke dorpen (CGVS p.15). Voor iemand die zijn buurt zou kennen slaagt u er trouwens niet in om één school op te noemen, want die waren er volgens u niet in het gehele district, wat toch wel heel opmerkelijk is temeer u in het districtscentrum van Lalpur hebt gewoond (CGVS p. 9,10,11,12, 16,18,). Dat u geen enkele school in de regio kent, is derhalve merkwaardig. Deze uiterst bevreemdende interactie bevestigt enkel dat uw kennis gefabriceerd en ingestudeerd is.

Qua incidenten vernoemt u wel terecht de raketaanvallen vanuit Pakistan op Rena, u vergist zich echter wel zes jaar van datum (CGVS p. 16, zie blauwe map). Zo beweert u dat deze aanvallen gebeurden "zeven à zes jaar geleden of vijf à zes jaar geleden". Landeninformatie waarvan een kopie in bijlage toont echter aan dat er zowel begin 2017 als gedurende de zomer van 2018 dergelijke incidenten gebeurden. Dit neemt dan ook weinig weg aan het vermoeden dat u allesbehalve afkomstig bent uit Lal Pur. Immers volgens uw verklaringen zou u tot uw vertrek uit Afghanistan in Lalpur gewoond hebben en

zou u Afghanistan pas verlaten hebben eind 2018. Verwacht kan worden dat u dan ook op de hoogte zou zijn van deze recente geweldsincidenten met Pakistan.

De verscheidene profielen die u zichzelf aanmeet zijn evenmin geloofwaardig, zoals boven reeds werd uiteengezet. Helemaal ongeloofwaardig is echter uw beweerde profiel van broer van een Afghaans militair. U begint met te stellen dat u in feite **niets** weet over het beroep van uw broer, hij zou zich geheel zonder uw medeweten hebben aangemeld bij het leger, u weet zijn rang niet; en u weet niet bij welk korps hij zat. Evenmin weet u wat de motivatie was van uw broer om in dienst te treden bij het leger en wat zijn opleiding inhield. U geeft toe niets te weten over uw broer en zijn activiteiten bij het leger (CGVS p. 19,20). U legt echter wel documenten neer ter staving van uw bewering dat uw broer een militair was (CGVS p.20,21). Problematisch wordt het pas echt wanneer u zijn ANA-badge bovenhaalt (CGVS p.21). Deze overduidelijke fabricatie van ondermaatse kwaliteit, immers het opschrift op de kaart werd schuin gedrukt en de twee helften van de kaart zijn amateuristisch aan mekaar gekleefd (zie CGVS, origineel in groene map), brengt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder in het gedrang (CGVS p.22). Geconfronteerd met dit feit, zegt u dat u er niet bij betrokken was, dat de zoon van uw maternale oom deze badge heeft gemaakt, u geeft vrijwel toe dat het om een vervalsing gaat (CGVS p.22,23). Uw gebrek aan kennis over de job van uw broer gecombineerd met het de vervalste ANA-badge, zijn funest voor de geloofwaardigheid van uw profiel als broer van een militair. Verder dient het als verder bewijs dat uw verklaringen algemeen genomen niet waarachtig zijn, en aldus compleet ongeloofwaardig.

De documenten die u voorlegt, met name de kopies van de taskara's van u, uw broer en vader, uw broer zijn 'diploma', (een martelarenboekje) en verscheidene foto's kunnen weinig doen om deze ongeloofwaardigheden te weerleggen. Er kan echter weinig waarde aan deze documenten worden gegeven, gezien de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen in dit verband. Dergelijk stukken kan uw relaas slechts staven bij geloofwaardige verklaringen, wat niet het geval is gebleken. Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier (COI Focus "Afghanistan – Corruptie en documentenfraude" van 21 november 2017) blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Dit wordt des te meer benadrukt door het feit dat u een vervalsing neerlegt van een ANA-badge, en dit ook niet betwist (CGVS p.22,23).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Lal Pur gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Lal Pur heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde

land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is ((zie het het **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019**, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 30 oktober 2019 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat u de waarheid dient te vertellen en u werd de kans geboden eerdere verklaringen te wijzigen, u hebt echter deze kans niet aangegrepen (zie CGVS, p. 22).

Het volstaat niet om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit. Voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van is het immers van uitermate groot belang dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (zie CGVS, p. 2). Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het ertoe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 57/5^{quater} van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de Vreemdelingenwet, van artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van artikelen 2, 3 en 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de volgende stukken: het reisadvies voor Afghanistan van de FOD Buitenlandse Zaken (stuk 3), het reisadvies voor Afghanistan van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken (stuk 4), persartikelen (stuk 5), een e-mailbericht van zijn advocaat aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen om het administratief dossier op te vragen (stuk 6) en een e-mailbericht van zijn advocaat aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen met opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud (stuk 7).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Verzoeker voert aan dat hij door de taliban wordt bedreigd omwille van de werkzaamheden van zijn broer bij het Afghaans Nationaal Leger (hierna: ANA) en onder druk gezet om zich bij hen aan te sluiten. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde herkomst uit het district Lalpur van de provincie Nangarhar. Meer bepaald motiveert de commissaris-generaal in de commissaris-generaal daaromtrent dat (i) verzoeker Afghanistan eerst benoemd als 'Ariana', een oud-Griekse/oud-Perzische benaming voor het gebied waartoe Afghanistan behoort, terwijl hij later stelt dat Ariana de naam van zijn dorp is; (ii)

verzoeker geen kennis heeft van de Afghaanse kalender, hetgeen des te meer klemmt daar hij beweert de zoon van een landbouwer te zijn en niet-doorleefde verklaringen aflegt over zijn dagelijkse activiteiten; (iii) verzoekers verklaringen over zijn geboortedatum niet te rijmen zijn met de bevinden die blijken uit het medisch onderzoek in opdracht van de Dienst Voogdij; (iv) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn geboorteplaats en zijn verblijfplaatsen voorafgaand aan zijn vertrek naar België; (v) verzoekers geografische kennis te wensen overlaat, terwijl de kennis die hij wel heeft een ingestudeerd karakter heeft; (vi) verzoekers kennis over (recente) veiligheidsincidenten in zijn beweerde regio van herkomst tevens tekortschiet; (vii) geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers profiel van broer van een militair bij het ANA gelet op zijn gebrekkige kennis over de militaire activiteiten van zijn broer en op de vaststelling dat hij een vervalste legerbadge voorlegt; en (viii) de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat, aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst uit het district Lalpur in de provincie Nangarhar, evenmin geloof kan worden gehecht aan de beweerde vervolgingsfeiten die er zich zouden hebben voorgedaan.

2.3.2.2. Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.3.2.3. Vooreerst stelt verzoeker dat hij na het persoonlijk onderhoud geen kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud heeft ontvangen, dat zijn raadvrouw op 23 december 2019 per e-mail een herinnering stuurde naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verzoekschrift, stuk 6) en dat hij op 26 december 2019 via zijn raadvrouw nog opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud heeft overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verzoekschrift, stuk 7).

Artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De ambtenaar van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen neemt tijdens het persoonlijk onderhoud, bedoeld in artikel 57/5ter, schriftelijk nota van de verklaringen afgelegd door de verzoeker om internationale bescherming. De notities van het persoonlijk onderhoud vormen een getrouwe weergave van de vragen die aan de verzoeker werden gesteld en van zijn antwoorden en bevatten minstens de bij koninklijk besluit bepaalde gegevens.

§ 2. De verzoeker om internationale bescherming of zijn advocaat kan schriftelijk een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aanvragen.

Wanneer deze aanvraag de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen binnen twee werkdagen na het persoonlijk onderhoud bereikt, betekent de Commissaris-generaal de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aan de verzoeker om internationale bescherming of aan zijn advocaat alvorens een beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming te nemen. De kopie van de notities wordt door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen betekend overeenkomstig de bepalingen van artikel 51/2.

§ 3. De verzoeker om internationale bescherming of zijn advocaat kan aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen opmerkingen bezorgen over de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Deze opmerkingen worden schriftelijk in de proceduretaal aan de Commissaris-generaal meegedeeld. De Commissaris-generaal onderzoekt deze opmerkingen alvorens een beslissing te nemen in verband met het verzoek om internationale bescherming, voor zover :

1° de aanvraag van een kopie bedoeld in paragraaf 2 de Commissaris-generaal bereikt binnen twee werkdagen na het persoonlijk onderhoud, en

2° de opmerkingen de Commissaris-generaal bereiken binnen acht werkdagen na de betekening van de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aan de verzoeker om internationale bescherming of aan zijn advocaat.

Als de cumulatieve voorwaarden bedoeld in het derde lid niet vervuld zijn, onderzoekt de Commissaris-generaal de meegedeelde opmerkingen op voorwaarde dat deze hem ten laatste de werkdag vóór het nemen van de beslissing betreffende het verzoek om internationale bescherming bereiken.

De verzoeker om internationale bescherming, wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud wanneer op de werkdag vóór het nemen van de beslissing in verband

met het verzoek om internationale bescherming, geen enkele opmerking de Commissaris-generaal heeft bereikt. Als de opmerkingen die de Commissaris-generaal in voorkomend geval hebben bereikt, slechts betrekking hebben op een deel van de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud, wordt de verzoeker om internationale bescherming geacht in te stemmen met de rest van de inhoud van de notities.
[...]"

Te dezen stelt de Raad op basis van de stukken van het administratief dossier vast dat verzoekers raadsvrouw op de dag van het persoonlijk onderhoud van 30 oktober 2019 een kopie van de notities van dit onderhoud heeft aangevraagd (administratief dossier, stuk 6), en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de gevraagde kopie per e-mail heeft verstuurd op 24 december 2019, zes dagen voor de beëindiging van de beroepstermijn, met name op 30 december 2019 (administratief dossier, stuk 1). Aldus blijkt de commissaris-generaal *in casu* tekort te zijn gekomen aan zijn verplichting voortvloeiend uit artikel 57/5^{quater}, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet om de overeenkomstig deze bepaling tijdig aangevraagde kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aan verzoeker te betekenen alvorens een beslissing te nemen inzake zijn verzoek om internationale bescherming. Hoewel dit te betreuren valt vanuit de optiek van behoorlijk bestuur, dient te worden vastgesteld dat verzoeker voormelde kopie niettemin zes dagen voor de beëindiging van de beroepstermijn heeft ontvangen en hij aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen nog opmerkingen met betrekking tot de notities van het persoonlijk onderhoud heeft overgemaakt die hij in het verzoekschrift grotendeels herneemt. Aldus blijkt niet dat de procedure zonder deze onregelmatigheid een andere afloop had kunnen hebben. Bijgevolg wordt niet ingezien – en verzoeker licht niet toe – welk belang verzoeker heeft bij de aangevoerde grief.

2.3.2.4. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker Afghanistan eerst benoemd als 'Ariana', een oud-Griekse/oud-Perzische benaming voor het gebied waartoe Afghanistan behoort, terwijl hij later stelt dat Ariana de naam van zijn dorp is:

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat hij bij het begin van zijn persoonlijk onderhoud moeilijk kon uitdrukken vanwaar hij afkomstig is, dat hij niet wist wat wordt bedoeld met het woord 'nationaliteit' en dat hij niet wist of hij de naam van het land, de provincie, het district of het dorp moest geven. Hij stelt dat hij het woord 'Ariana' niet heeft uitgesproken en dat hij steeds naar het dorp Rena verwees maar dat de tolk dit vertaalde als 'Ariana': *"Toen verzoeker op deze discrepantie werd gewezen tijdens het persoonlijk onderhoud, heeft hij dit ook zo uitgelegd: hij zei steeds Rena, maar de tolk vertaalde het als Ariana. Aangezien verzoeker de Nederlandse taal niet machtig is, en de protection officer de taal Pashtu niet machtig is, kan geen van beiden nagaan of de tolk de namen die verzoeker noemt juist vertaalt."* Verzoeker merkt ook op, net zoals hij in zijn opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud stelde, dat in de notities niet werd opgenomen dat verzoeker zei dat de tolk de namen verwarde en dat er enkel *"miscommunicatie volgens VZ"* staat.

De Raad stelt vast dat uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker wel degelijk meermaals naar 'Ariana' verwees (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4, 5, 9 en 10) en dat hij pas stelde dat hij hiermee 'Rena' bedoelde wanneer hem hier uitdrukkelijk naar werd gevraagd (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11). Dat er sprake zou zijn geweest van vertaalproblemen met de tolk, blijkt niet uit de notities van het persoonlijk onderhoud. De commissaris-generaal merkt in zijn nota met opmerkingen terecht op dat een tolk er geen belang bij heeft om een verkeerde of foutieve vertaling te geven en enkel vertaalt wat hem wordt gevraagd en gezegd. Dit klemmt des te meer daar verzoeker het woord 'Ariana' nogmaals gebruikte nadat hij reeds bevestigde dat hij het dorp Rena bedoelde (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12). In zijn nota met opmerkingen stelt de commissaris-generaal bovendien terecht als volgt met betrekking tot de beweerdde vertaalproblemen met de tolk tijdens het persoonlijk onderhoud:

"Waar verzoekende partij verder opwerpt dat zij tijdens het persoonlijk onderhoud een uitleg heeft gegeven over de discrepanties in namen en het CGVS dit niet vermeld in de bestreden beslissing en verder stelt dat zij niet kan nagaan of de tolk de namen die zij noemt juist vertaalt en zij verder blijft volharden dat er dingen werden genoteerd die zij nooit heeft verklaard, stelt verweerder vast verzoekende partij enkel stelde dat het volgens haar (en na vraagstelling door de p.o) om een miscommunicatie ging zonder verder precisie. Verder dient er op gewezen te worden dat verzoekende partij bij aanvang van haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal op het hart werd gedrukt dat zij problemen met de tolk steeds dient te vermelden en dat in de notities van het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal van verzoekende partij duidelijk werd aangekruist dat betrokkene de aanwezige tolk begrijpt en haar werd duidelijk gemaakt dat eventuele problemen

dienaangaande moeten worden gemeld, wat betrokkene, noch haar raadsman, hebben gedaan. De raadsman van verzoekende partij maakte op het einde van het gehoor slechts een algemene opmerking dat volgens hem, het 'leek' dat verzoekende partij niet alle vragen had begrepen waarmee geenszins kan aangetoond worden dat de tolk een fout zou begaan hebben of deze aan de basis lag van de miscommunicatie. Het alzo post factum aanvoeren dat er tijdens het persoonlijke onderhoud zaken zouden zijn genoteerd die verzoekende partij nooit zou hebben verklaard, om vervolgens ook nog een aantal van haar verklaringen zoals opgenomen in de notities van het persoonlijk onderhoud te wijzigen en/ of te minimaliseren, is allerm minst ernstig. Pas in de overgemaakte bemerkingen met betrekking tot het persoonlijk onderhoud en in het verzoekschrift wordt voor het eerst een opmerking gemaakt over een 'moeizame relatie' met de tolk.

Wat er ook van zij, uit de notities van het persoonlijk onderhoud van 30 oktober 2019 kan niet worden afgeleid dat er een dergelijk communicatieprobleem was met de tolk. Verwerende partij herhaalt dat, indien verzoekende partij tolken- of taalproblemen ondervond, het haar verantwoordelijkheid is om dit tijdig te signaleren en eventuele fouten met de nodige precisie aan te duiden -quod non est-. Verweerder verwijst ten slotte naar de vraagstelling of verzoekende partij de vragen van de tolk goed heeft verstaan waarbij zij uitdrukkelijk verklaard de tolk goed te hebben verstaan. (p. 25 van het gehoor : " Heeft u de vragen van de tolk goed verstaan?" Vz: Ja) en de advocaat op het einde van het persoonlijk onderhoud enkel opmerkte dat het leek alsof zijn cliënt niet altijd goed de vragen begreep (p. 26 p.o.: " Veel momenten dat het mij leek dat de cliënt niet altijd goed de vragen begreep". Dat uit deze bewoordingen/ eigen conclusie van de raadsman van verzoekende partij niet kan worden afgeleid dat de tolk communicatiefouten/misvattingen zou hebben gemaakt."

Dat uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat de term 'Ariana' een oud-Griekse/oud-Perzische benaming is voor het gebied waartoe heden Afghanistan behoort en dat verzoeker deze term hanteert wanneer hem bij aanvang van het persoonlijk onderhoud werd gevraagd welke nationaliteit hij heeft (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4), is wel degelijk niet aannemelijk indien hij werkelijk uit Afghanistan afkomstig zou zijn. Dat verzoeker de betekenis van het woord 'nationaliteit' niet kent en niet wist of hij de naam van het land, de provincie, het district of het dorp moest geven, is een loutere *post factum*-bewering waarvan verzoeker op geen enkel ogenblik melding maakte tijdens zijn persoonlijk onderhoud. Bovendien antwoordde verzoeker voorheen op de Dienst Vreemdelingenzaken reeds meermaals op de vraag naar zijn nationaliteit (administratief dossier, stuk 13), zodat allerm minst kan worden aangenomen dat hij de betekenis van dit woord niet zou begrijpen.

2.3.2.5. Tevens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker geen kennis heeft van de Afghaanse kalender, hetgeen des te meer klemmt daar hij beweert de zoon van een landbouwer te zijn en daar hij niet-doorleefde verklaringen aflegt over zijn dagelijkse activiteiten:

In zijn verzoekschrift voert verzoeker aan dat de commissaris-generaal meerdere zaken uit het oog verliest. Hij wijst erop dat hij ongeschoold is. Hij wijst er tevens op dat zijn vader weliswaar landbouwer is, maar hij zelf niet; hij zorgde enkel voor de geiten, waarvoor geen kennis van de maanden vereist is. Hij stelt dat hij zelf niets deed op het land, dat hij hiervoor nog te jong was en dat hij dus niet heeft gezien welke gewassen in welke periodes worden gezaaid en geoogst. Hij merkt ook op dat hem werd gevraagd wat hij deed met de geiten, dat hij antwoordde dat hij ze naar de velden bracht om te eten en dat er verder niet werd ingegaan op zijn kennis omtrent geiten. Hij wijst dienaangaande op het volgende: "Zo weet hij bijvoorbeeld wat een zwangerschap inhoudt. Maar als enkel wordt gevraagd wat verzoeker met de geiten deed kan hij uiteraard enkel antwoorden dat hij deze naar de velden bracht om te eten."

De Raad stelt vast dat verzoeker de Afghaanse kalender niet kent (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5). Dat verzoeker ongeschoold is, volstaat geenszins om deze gebrekkige kennis te verschonen. Verzoeker beweert immers de zoon van een landbouwer te zijn en redelijkerwijze kan worden aangenomen dat de maanden en seizoenen voor een landbouwer van cruciaal belang zijn. Als zodanig kan dan ook worden verwacht dat verzoeker de Afghaanse kalender kent, *quod non*. Dat verzoekers vader landbouwer was en niet verzoeker zelf, doet aan het voorgaande geen afbreuk. Hoewel verzoeker stelt dat hij zelf niets deed op het land en dat hij hierdoor nooit heeft gezien welke gewassen in welke periodes worden gezaaid en geoogst, stelt hij tevens dat zijn enige activiteiten met de geiten erin bestond ze naar de velden te brengen om te eten. Aldus kan wel degelijk worden aangenomen dat verzoeker, hoewel hij zelf niet op de velden werkte, kon zien wanneer welke gewassen werden gezaaid en geoogst, temeer daar dit blijkt uit zijn verklaringen zijn enige activiteit was (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16 en 17) hetgeen op zich reeds niet-doorleefd en bijgevolg ongeloofwaardig voorkomt. Waar verzoeker opmerkt dat hem geen verdere vragen werden gesteld over

het hoeden van geiten en dat hij bijvoorbeeld weet wat een zwangerschap inhoudt, dient erop gewezen dat verzoeker zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die hij aflegt en dat het niet aan de *protection officer* toekomt om het persoonlijk onderhoud te “sturen”. Waar verzoeker opmerkt dat hij nog te jong was om op de velden te werken, dient erop gewezen dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde jeugdige leeftijd (zie *infra*), zodat deze leeftijd evenmin een verschoning vormt voor zijn gebrekkige kennis over de Afghaanse kalender en het zaai- en oogstproces in zijn beweerde regio van herkomst of voor zijn summiere, niet-doorleefde verklaringen over zijn dagelijkse activiteiten.

Aldus dient vastgesteld dat verzoeker de Afghaanse kalender niet kent en dat hij evenmin zijn profiel van landbouwerszoon aannemelijk weet te maken, hetgeen een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden herkomst uit het district Lalpur in de provincie Nangarhar.

2.3.2.6. Het voorgaande klemmt des te meer daar de commissaris-generaal in de bestreden beslissing tevens terecht motiveert dat verzoekers verklaringen over zijn geboortedatum niet te rijmen zijn met de bevinden die blijken uit het medisch onderzoek in opdracht van de Dienst Voogdij:

“U kan daarnaast evenmin spontaan aangeven wanneer u bent geboren volgens de Afghaanse kalender. U verklaart evenwel dat u volgens de Gregoriaanse kalender bent geboren op 13 juni 2003, wat zou betekenen dat u heden zestien jaar oud bent en aldus minderjarig zou zijn. Een medisch onderzoek uitgevoerd door het Universitair Ziekenhuis St-Rafaël te Leuven wees echter uit dat u op datum van 27 februari 2019 de leeftijd van 20, 6 jaar had met een standaarddeviatie van 2 jaar. U kunt dus niet als minderjarige worden beschouwd. Het internationale verdrag met betrekking tot de rechten van het kind kan bijgevolg niet op u worden toegepast. Behalve uw taskara, dat verder wordt besproken, legt u geen andere documenten neer die uw ingeroepen leeftijd kunnen bevestigen. Uw onjuiste verklaringen aangaande uw werkelijke leeftijd ondermijnen bijgevolg de algehele geloofwaardigheid van uw asielmotieven.”

In zijn verzoekschrift wijst verzoeker erop dat hij bij de Raad van State beroep aantekende tegen de beslissing van de Dienst Voogdij. Hij meent dat de commissaris-generaal zijn bevoegdheid te buiten gaat door de leeftijd die in de beslissing van de Dienst Voogdij wordt vastgesteld voor waar aan te nemen. Hij merkt ook op dat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken niet zelf zijn geboortedatum heeft opgegeven maar dat hij er aangaf hoe oud hij ongeveer is en dat de Dienst Vreemdelingenzaken dan 13 juni 2003 als geboortedatum heeft opgegeven. Hij is formeel dat hij nog steeds niet de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen enkel bewijs bijbrengt dat hij bij de Raad van State een beroep heeft ingesteld tegen de beslissing van de Dienst Voogdij (administratief dossier, stuk 11). Hoe dan ook, overeenkomstig het *“privilège du préalable”* wordt de beslissing van de Dienst Voogdij als administratieve rechtshandeling geacht overeen te stemmen met de wet en uitvoerbaar te zijn zolang zij niet vernietigd of ingetrokken is. Als zodanig staat de leeftijdsbepaling in de beslissing van de Dienst Voogdij vast, zolang deze beslissing niet werd vernietigd of ingetrokken. Dat verzoeker in zijn verzoekschrift blijft volharden in zijn beweerde minderjarigheid en dus in een ongeloofwaardig bevonden leeftijd, toont eens te meer aan dat hij de asielinstanties bewust tracht te misleiden, hetgeen afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid. Dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken aangaf hoe oud hij ongeveer is en dat de ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken vervolgens 13 juni 2003 als geboortedatum heeft ingegeven blijkt niet uit het administratief dossier (stuk 13). Hoe dan ook doet dit geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen.

2.3.2.7. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn geboorteplaats en zijn verblijfplaatsen voorafgaand aan zijn vertrek naar België:

“Volkomen ongeloofwaardig is echter uw flagrante vergissing wat betreft uw geboorteplaats. U verklaart immers initieel dat u geboren en getogen bent in het dorp Ariana, wat u later in het gehoor wijzigt naar ‘Rena’ (CGVS p. 5, 11, 12). U verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken iets anders, met name dat u was geboren in Yaqobo (DVZ p.5). Geconfronteerd met deze stuitende tegenstrijdigheid meent u zich net te herinneren dat u effectief geboren werd in Yaqobo, en daar maar liefst zes jaar hebt gewoond voor uw verhuis naar Ariana wat u later Rena noemt in het persoonlijk onderhoud (CGVS p. 5). Dat u zo iets markant zou vergeten door stress kan niet als afdoende verklaring dienen (CGVS p.5). Deze lapsus doet uiteraard zeer ernstig twifelen aan de waarachtigheid van uw verklaringen. U zorgt er echter zelf voor dat u deze fout geen twee keer maakt, u herhaalt immers in de rest van het interview de

volgende zinsnede 'we woonden eerst in Yaqobo voor vijf of zes jaar, dan gingen we naar Ariana, waar we ook vijf à zes jaar woonden'. Deze herhalingsoefening doet u maar liefst 13 keer (CGVS p.9,10,11,12,14,15,18,19). Deze pavlovianaanse reactie, die u herhaalt op vragen zoals 'Wanneer werd uw broer gedood' of 'bezocht u andere dorpen in de regio', doet onverwijld vermoeden dat uw verklaringen niet meer dan een ingestudeerde fabricatie zijn (CGVS p.10,15). Echter u blijft weinig duidelijk over uw diverse woonplaatsen tijdens uw verklaringen op het CGVS, wat de geloofwaardigheid van uw relaas ondermijnt. Zo beweert u tijdens uw beschrijving van uw asielrelaas dat uw huis in Rena in brand werd gestoken en u twee jaar in Bela hebt gewoond (CGVS, p. 18). Hierop gevraagd of u in Bela gewoond hebt, zegt u plots van niet. Uw vader zou er evenwel als boer gewerkt hebben (CGVS, p. 17). Bovendien vergist u zich nogmaals van herkomst, wanneer u ineens zegt vijf of zes jaar in Parchaw te hebben gewoond in plaats van Yaqobo of Rena (CGVS p. 14). Parchaw blijkt evenwel een dorp te zijn gelegen nabij het dorp Rena. Uit uw opeenvolgende verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) blijkt dat u daar eveneens allesbehalve eensluidend was over uw verschillende woonplaatsen in Afghanistan. In uw verklaringen van de CGVS Vragenlijst beweerde u vanaf uw zesde levensjaar in het dorp Rena te hebben gewoond en vervolgens zou u in Lalpura hebben gewoond. Geconfronteerd op de DVZ met het feit dat u in uw eerder gehoor op de DVZ niet vermeldde in Rena te hebben gewoond, verklaarde u daarop dat u toen enkel uw laatste adres hebt opgegeven en er u voor de rest niets werd gevraagd (DVZ, CGVS Vragenlijst, 19 september 2019, p. 3). Dit klopt echter niet, want in uw verklaring DVZ liet u optekenen dat uw laatste adres het dorp Yaqobo was, gelegen in het district Lapura waar u ook bent geboren (DVZ, Verklaring DVZ, 23 augustus 2019, p. 5). Tevens verklaart u op het CGVS te zijn geboren in Yaqobo en zes jaar later te zijn verhuisd naar Rena. Uw verklaringen aangaande uw verblijfplaatsen zijn bijgevolg in het geheel niet consistent te noemen."

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker dat hij zich vergist heeft omtrent zijn geboorteplaats, maar hij voegt hieraan toe dat hij maar zes jaar in het dorp Yaqobo heeft gewoond en dat hij hier veel minder herinneringen aan heeft dan aan Rena. Hij stelt dat hij "door alle gebeurtenissen (dood van broer en vader)" zeer veel stress heeft en moeite heeft "met zijn geheugen en concentratievermogen". Hij wijst erop dat tijdens het persoonlijk onderhoud bleek dat hij moeite had om op de vraag te antwoorden, dat hij niet altijd begreep waar het over ging en dat hij zelfs aangaf niet te weten wat 'geboren zijn' betekent. Hij merkt ook op: "Het persoonlijk onderhoud verliep heel moeizaam, net omdat verzoeker vaak moeite had om met accurate informatie op de vraag te antwoorden, en omdat hij soms ook antwoorden gaf op vragen die reeds eerder waren gepasseerd en waarover hij dan even had kunnen nadenken, om zijn gedachten te ordenen." Hij wijst er ook op dat hij aangaf dat hij amper psychologische steun krijgt in het centrum en dat hiermee weinig rekening werd gehouden.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen enkel medisch attest voorlegt waaruit zou kunnen blijken dat hij last heeft van geheugen- en/of concentratieproblemen, dat hij getraumatiseerd is en/of dat hij niet in staat is tot het op een normale wijze ondergaan van een persoonlijk onderhoud of tot het afleggen van coherente, gedetailleerde, doorleefde en geloofwaardige verklaringen in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming. Verder stelt de commissaris-generaal in zijn nota met opmerkingen terecht als volgt:

"Waar verzoekende partij erop wijst dat zij zich vergist heeft aangaande haar verklaringen omtrent haar geboortedorp en zij op het CGVS verklaard geboren te zijn in in Rena terwijl zij op de Dienst Vreemdelingenzaken heeft verklaard te zijn geboren in Yaqobo en na confrontatie, deze vergissingen wijt aan alle gebeurtenissen, stress, geheugen en concentratievermogen en haar tijdsbesef zwaar verstoord is gecombineerd met haar ongeschooldheid en dit alles ervoor zorgt dat zij moeite heeft om accuraat op de vragen te antwoorden tijdens het persoonlijk onderhoud, stelt verweerder vast dat verzoekende partij er in haar verzoekschrift niet in slaagt op deze motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Zij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in haar eerdere verklaringen zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven in concreto te weerleggen. Elk persoonlijk onderhoud brengt immers stress en emoties met zich mee en dat de interviewer hiermee rekening houdt, maar dat toch redelijkerwijs van haar kan worden verwacht dat zij bij machte is om voor de diverse asielinstanties een juist, precies en waarheidsgetrouw relaas weer te geven met betrekking tot haar verklaringen aangaande haar geboortedorp en dat zij in iedere fase van het onderzoek nauwkeurige, duidelijke, coherente en geloofwaardige verklaringen aflegt omtrent zijn juiste geboortedorp. In casu zijn er geen gegevens voorhanden dat stress en emoties verzoekende partij verhinderd hebben de waarheid te vertellen en doorheen de administratieve procedure duidelijke, correcte, eensluidende en geloofwaardige verklaringen af te leggen (naar analogie RvV, nr. 203 465 van 3 mei 2018). [...] Daarenboven heeft verzoekende partij noch haar advocaat tijdens het persoonlijk onderhoud gewezen op een dermate psychische problematiek dat zij niet in staat zou zijn om haar asielrelaas naar behoren uiteen te zetten en hierover vragen te beantwoorden. Verweerder

herhaalt dat elk persoonlijk onderhoud stress en emoties met zich meebrengt, maar dat dit geen afbreuk doet aan de plicht om het asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377) (RvV, nr. 206 739 van 12 juli 2018). Uit een eenvoudige lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoekende partij op bepaalde momenten zeer onduidelijk is, terwijl anderzijds haar verklaringen een oppervlakkige ingestudeerde kennis doet vermoeden. Verzoekende partij kan een aantal gegevens hebben ingestudeerd bij de voorbereiding van haar verzoek om internationale bescherming of deze via overlevering van derden vernomen hebben (naar analogie RvV, nr. 195 843 van 29 november 2017)."

Verzoekers tegenstrijdige en repetitieve verklaringen over zijn geboorteplaats en zijn verblijfplaats(en) voorafgaand aan zijn vertrek naar België doen eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden herkomst uit het district Lalpur in de provincie Nangarhar.

2.3.2.8. Voorts motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoekers geografische kennis te wensen overlaat, terwijl de kennis die hij wel heeft een ingestudeerd karakter heeft:

"Uw weinige doorleefde geografische kennis van de regio, doet niets om het tegendeel te bewijzen. Wanneer gevraagd naar wat u ziet over de rivier vanuit Rena, noemt u de plaatsen Sraband, Daka en Torkham (CGVS p.12) op. Drie locaties die inderdaad over de rivier gelegen zijn zoals blijkt uit landeninformatie van het CGVS, maar wel telkens 20 kilometer uit elkaar, Torkham ligt zelfs 25 kilometer van de eigenlijke rivier. U bent niet bekend met Mohmand Agency in Pakistan, hoewel Yaqobo op een steenworp is gelegen van deze regio (CGVS p.6). U vermeldt hierbij evenmin spontaan het Pakistaanse Khyber Agency dat over de grens gelegen is, nabij het dorp Rena waar u een zestal jaar zou hebben gewoond voor uw vertrek uit Afghanistan. Dat u niet bekend zou zijn met de Pakistaanse gebieden over de grens, terwijl u steeds in het Lalpur district zou hebben gewoond komt ongerijmd over temeer gezien de sterke culturele uitwisselingen en economische banden met Pakistan voor Afghanen in deze regio's. Daarenboven gebeurden er eveneens aanvallen uitgevoerd vanuit Pakistan op de regio waar u steeds woonachtig zou zijn geweest, zoals u zelf ook aanhaalt tijdens uw persoonlijk onderhoud. In deze context is het verder niet aannemelijk dat u deze Pakistaanse gebieden niet kent wanneer u daadwerkelijk uit Lalpur afkomstig zou zijn. U kent evenwel de Afgaanse aangrenzende districten van Goshta, Mohmand Dara, Durbaba en Batikot maar kent hierbuiten geen enkel district van de provincie noch het hoofdstedelijke district, terwijl u wel perfect op de hoogte bent van het feit dat Nangarhar uit 22 districten bestaat en u twee districtshoofden van Lalpur en twee gouverneurs kan opnoemen uit Nangarhar, wat weeral een oppervlakkige ingestudeerde kennis doet vermoeden (CGVS p.13,14). U slaagt er ook in de route naar Yaqobo te beschrijven, en noemt dorpen zoals Sawry en Patta Mina, maar wanneer gevraagd naar andere dorpen in het district stelt u dat u niets weet van andere dorpen in het district want u kwam nooit buiten, althans voor er een pauze tijdens het persoonlijk onderhoud werd ingelast (CGVS p.13). Na de pauze begint u merkwaardig genoeg, antwoordend op een andere vraag en volledig naast de kwestie, een resümé aan dorpen in de regio op te noemen (CGVS p.15). Wanneer gevraagd naar waarom u deze dorpen uit het niets begint op te sommen, zegt u dat u voor de pauze werd gevraagd over deze dorpen, u stelt verder dat: 'ik heb mezelf voorbereid, ik heb die dorpen geleerd, wanneer je ergens woont moet je je buurt kennen' (CGVS p. 15). Verder gevraagd naar waarom u dit voor de pauze niet kon, ontkent u dat ineens dat er u werd gevraagd naar dergelijke dorpen (CGVS p.15). Voor iemand die zijn buurt zou kennen slaagt u er trouwens niet in om één school op te noemen, want die waren er volgens u niet in het gehele district, wat toch wel heel opmerkelijk is temeer u in het districtscentrum van Lalpur hebt gewoond (CGVS p. 9,10,11,12, 16,18,). Dat u geen enkele school in de regio kent, is derhalve merkwaardig. Deze uiterst bevreemdende interactie bevestigt enkel dat uw kennis gefabriceerd en ingestudeerd is."

In zijn verzoekschrift wijst verzoeker erop dat hij ongeschoold is en dat hij naast het verzorgen van de geiten, niet veel anders deed zodat hij niet vaak in aanraking kwam met andere mensen die hem over zijn streek zaken konden bijleren. Hij stelt dat hij de namen die hij wel hoorde, heeft trachten te onthouden. Hij wijst erop dat er in zijn dorp geen scholen waren, zodat hij ook geen namen van scholen kon geven. Mogelijks zijn er in het districtscentrum wel scholen, maar hij kwam er in de periode van zijn verblijf aldaar nooit buiten de winkel van zijn oom omdat hij zich er had verborgen voor de taliban. Hij stelt dat hij in Afghanistan amper de mogelijkheid heeft gehad om kennis op te doen over zijn regio van herkomst.

De Raad stelt vast dat verzoekers geografische kennis gebrekkig is en een ingestudeerd karakter heeft. Het immers niet aannemelijk dat verzoeker op de vraag wat er vanuit Rena over de rivier te zien is, hij

plaatsen aangeeft die vele kilometers verderop zijn gelegen, terwijl hij niet bekend blijkt te zijn met de Pakistaanse regio's die vlakbij zijn gelegen (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier). Verzoekers geografische kennis verliest eveneens aan doorleefd karakter doordat hij enerzijds in staat blijkt de aangrenzende districten te benoemen, mee te geven dat de provincie Nangarhar uit 22 districten bestaat en twee districtshoofden en twee provinciegouverneurs te benoemen, terwijl hij anderzijds buiten de aangrenzende districten geen andere districten of het hoofdstedelijk district kan benoemen. Evenmin aannemelijk is het dat verzoeker eerst weliswaar de route naar Yaqobo weet te beschrijven en hierbij twee dorpen noemt doch stelt dat hij geen andere dorpen kent, terwijl hij later tijdens het persoonlijk onderhoud uit het niets een aantal dorpen begint op te sommen. Verzoekers uiteenzetting in onderhavig verzoekschrift dat hij amper kennis kon opdoen over zijn regio van herkomst en dat hij slechts informatie kon vergaren via derden, valt niet te rijmen met zijn verklaring tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat hij zich heeft voorbereid en dorpen heeft geleerd want *“wanneer je ergens woont moet je je buurt kennen”* (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15). Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat er in zijn dorp geen scholen waren, dient erop gewezen dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde dat er in het hele district Lalpur geen scholen waren (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16), terwijl uit de beschikbare informatie blijkt dat er wel degelijk scholen zijn in het district Lalpur (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier). Dat verzoeker in zijn verzoekschrift zijn eerdere verklaringen tegensprekt, vormt een bijkomende indicatie dat aan deze verklaringen en bijgevolg evenmin aan zijn voorgehouden regio van herkomst geen geloof kan worden gehecht. Tevens dient erop gewezen dat ook van personen met een lage scholingsgraad mag worden verwacht dat dezen kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren, *quod non in casu*.

2.3.2.9. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoekers kennis over (recente) veiligheidsincidenten in zijn beweerde regio van herkomst tevens tekortschiet:

“Qua incidenten vernoemt u wel terecht de raketaanvallen vanuit Pakistan op Rena, u vergist zich echter wel zes jaar van datum (CGVS p. 16, zie blauwe map). Zo beweert u dat deze aanvallen gebeurden “zeven à zes jaar geleden of vijf à zes jaar geleden”. Landeninformatie waarvan een kopie in bijlage toont echter aan dat er zowel begin 2017 als gedurende de zomer van 2018 dergelijke incidenten gebeurden. Dit neemt dan ook weinig weg aan het vermoeden dat u allesbehalve afkomstig bent uit Lal Pur. Immers volgens uw verklaringen zou u tot uw vertrek uit Afghanistan in Lalpur gewoond hebben en zou u Afghanistan pas verlaten hebben eind 2018. Verwacht kan worden dat u dan ook op de hoogte zou zijn van deze recente geweldsincidenten met Pakistan.”

In zijn verzoekschrift voert verzoeker aan dat zijn tijdsbesef enorm verstoord is, hetgeen volgens hem ook blijkt uit andere verklaringen tijdens zijn persoonlijk onderhoud. Hij stelt: *“De combinatie van de ongeschooldheid en de stress van alle gebeurtenissen en de vlucht van verzoeker zorgen ervoor dat verzoeker moeite heeft om accuraat op de vragen te antwoorden.”*

De Raad stelt vast dat verzoeker weliswaar raketaanvallen op Rena vanuit Pakistan vermeldt doch dat hij deze zo'n zes jaar eerder in de tijd situeert dan wat uit de beschikbare informatie blijkt. Dat verzoeker niet in staat zou zijn om gegevens in de tijd te situeren omwille van de stress die hij ervaart en daar hij ongeschoold is, is opnieuw slechts een loutere *post factum*-bewering. Hoger is reeds komen vast te staan dat de stress en de lage scholingsgraad op zich geen afdoende verschooning vormen. De uiteenzetting in het verzoekschrift is bovendien bezwaarlijk verzoenbaar met zijn voorgehouden minderjarigheid. Indien verzoeker werkelijk in 2003 zou zijn geboren, zou hij ten tijde van de door hem aangehaalde raketaanvallen indien die werkelijk zo'n zes jaar geleden zouden hebben plaatsgevonden, tien jaar oud geweest zijn, terwijl hij ten tijde van de raketaanvallen in 2017 en 2018 14 à 15 jaar oud zou zijn. Redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker het onderscheid kan maken tussen raketaanvallen toen hij tien dan wel 14 à 15 jaar oud was. Dit doet de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen eens te meer teniet.

2.3.2.10. Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen besluit de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst uit het district Lalpur in de provincie Nangarhar, waardoor evenmin geloof kan worden gehecht aan de beweerde vervolgingsfeiten die er zich zouden hebben voorgedaan.

2.3.2.11. Het voorgaande klemmt des te meer daar de commissaris-generaal in de bestreden beslissing tevens motiveert dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers profiel van broer van een militair bij het ANA gelet op zijn gebrekkige kennis over de militaire activiteiten van zijn broer en op de vaststelling dat hij een vervalste legerbadge voorlegt: *“Uw gebrek aan kennis over de job van uw broer gecombineerd met het de vervalste ANA-badge, zijn funest voor de geloofwaardigheid van uw profiel als broer van een militair. Verder dient het als verder bewijs dat uw verklaringen algemeen genomen niet waarachtig zijn, en aldus compleet ongeloofwaardig.”*

In zijn verzoekschrift benadrukt verzoeker dat de werkzaamheden van zijn broer bij het ANA lange tijd geheim zijn gebleven. Hij stelt tevens dat zijn neef de documenten heeft opgestuurd en dat hij niet met zekerheid kan zeggen of zijn neef kopieën heeft gemaakt van de documenten dan wel de originelen heeft opgestuurd.

De Raad stelt vast dat verzoeker niets weet over de werkzaamheden van zijn broer bij het ANA. Verzoeker beweert nochtans heden internationale bescherming te behoeven omwille van problemen met de taliban naar aanleiding van deze werkzaamheden van zijn broer bij het ANA, zodat redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij zich terdege over deze werkzaamheden tracht te informeren, *quod non*. Dat verzoeker dan ook nog eens een vervalste legerbadge voorlegt ter staving van de werkzaamheden van zijn broer, haalt de geloofwaardigheid van deze werkzaamheden en van de hieruit voortvloeiende problemen volledig onderuit. Dat verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat zijn neef de documenten heeft opgestuurd en dat hij niet weet of deze neef kopieën dan wel originelen heeft opgestuurd, is een *post factum*-bewering die niet te rijmen valt met zijn verklaring tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat de badge vals is (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 22). Dat verzoeker zich ter staving van zijn vluchtrelaas bedient van vervalste stukken, doet de geloofwaardigheid van dit relaas teniet. Dat verzoeker niet zou weten of zijn neef hem kopieën dan wel originele documenten opstuurde, is overigens allerminst geloofwaardig. Redelijkerwijze kan worden verwacht dat een verzoeker om internationale bescherming terdege op de hoogte is van de inhoud en de herkomst van de documenten die hij zelf ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming voorlegt.

2.3.2.12. Waar verzoeker citeert uit richtlijnen van UNHCR en aanvoert dat hij tot een risicoprofiel behoort om te worden gerekruteerd door opstandige groeperingen, dient vastgesteld dat hij dienaangaande niet verder komt dan te verwijzen naar louter algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon. Deze informatie volstaat op zich echter niet teneinde een gegronde vrees voor vervolging in zijn hoofde alsnog *in concreto* aannemelijk te maken. UNHCR vermeldt immers zelf dat rekening dient te worden gehouden met de specifieke omstandigheden van het geval (*“Depending on the specific circumstances of the case”*). Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker zijn voorgehouden vluchtrelaas geenszins *in concreto* aannemelijk weet te maken.

2.3.2.13. Met betrekking tot de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“De documenten die u voorlegt, met name de kopies van de taskara’s van u, uw broer en vader, uw broer zijn ‘diploma’, (een martelarenboekje) en verscheidene foto’s kunnen weinig doen om deze ongeloofwaardigheden te weerleggen. Er kan echter weinig waarde aan deze document worden gegeven, gezien de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen in dit verband. Dergelijk stukken kan uw relaas slechts staven bij geloofwaardige verklaringen, wat niet het geval is gebleken. Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier (COI Focus “Afghanistan – Corruptie en documentenfraude” van 21 november 2017) blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Dit wordt des te meer benadrukt door het feit dat u een vervalsing neerlegt van een ANA-badge, en dit ook niet betwist (CGVS p.22,23).”

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat de originele versie van de door hem voorgelegde taskara’s zich bij de Raad van State bevinden in het kader van het beroep tegen de beslissing van de Dienst Voogdij, dient erop gewezen dat het loutere feit dat verzoeker over originele versies beschikt van deze taskara’s geen afbreuk doet aan de pertinente vaststelling dat de bewijswaarde van Afghaanse documenten slechts relatief is temeer daar hij een vervalste legerbadge voorlegt (zie *supra*). Deze

taskara's zijn dan ook niet van aard de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden regio van herkomst alsnog te herstellen.

De overige door verzoeker bijgebrachte informatie (verzoekschrift, stukken 3-5) vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

2.3.2.14. Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er geenszins in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.15. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Lalpur in de provincie Nangarhar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig augustus tweeduizend twintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS